

Church in Transcarpathia serves in faith

The Reformed Church in Transcarpathia has been facing challenging times for most of its existence. Today, it finds itself a double minority—a Protestant church in an Orthodox country and an ethnically Hungarian community in a Slavic nation.

While the Ukrainian portion of the Carpathian basin is wedged between Slovakia, Hungary and Romania in Ukraine's western tip, the impact of the war in the country's distant east is also causing trouble. Fuel shortages, inflation and government neglect (outside of enforcing the military draft) are just three of the problems caused by the conflict.

It's a grim reality and was especially so on a snowy weekend when a WCRC Europe delegation paid an official visit in January. But what the delegation saw in Beregszász (Berehove) and Dercen (Dertsen) was a church stepping in to fill the holes permeating the fabric of society.

"We met a living church," said Jan-Gerd Heetderks, president of WCRC Europe. "They have an eye for Biblical traditions and beliefs but also for the circumstances of the society."

"What's most impressive is their faithfulness in the circumstances in which they live," said Susan Brown, from the Church of Scotland. "It puts things in a slightly different perspective for your own church life. We have the luxury of choosing what to do and what not to do. They don't have that. If they don't do, it won't get done."

What the church is doing is wide-ranging. It includes supplying food, running schools, coordinating distri-

Béla Nagy sharing bread from the community kitchen.

bution of donated goods, acquiring equipment for the hospital and, in one village, maintaining a volunteer fire department.

"We are really glad and blessed if we can give something to others," said Bishop Sándor Zán Fábíán. "It's the best thing for a pastor to serve here."

Each of the church's 108 congregations is both a place of worship and also a community of care. The church counts 70,000 people as members, and each elder takes care of 100, visiting as often as possible to determine specific needs. The elders then enlist the Diaconal Coordination Office (or one of its regional diaconal centres) to provide necessary aid, whether it is a freshly baked loaf of bread, gently used clothing or a pile of wood for heating.

The Diaconal Coordination Office (DCO) is overseen by Béla Nagy, who is also the lay president of the church. Its bakery provides 45,000 loaves of bread annually.

Nearly 40,000 meals are distributed each year with over 200 people receiving one each weekday. Half of these meals are delivered, in an ecumenical partnership with the Roman Catholic Church.

Families who have lost their men due to the draft are given special support. The government initially asked the church to purchase the new soldiers' equipment, but the church declined, saying that instead they would support their families while they were away.

A shipment of donated supplies comes in almost monthly. The DCO clears the items through customs and then oversees distribution, either directly or through other local institutions.

Read the rest of the story on the WCRC's new website: wcrch/2015ukraine

Award recognizes women leaders

Two women from two generations have been recognized for their work both as leaders and for developing leaders in their church.

Yvette Rabemila and Brigitte Rabarijaona, both ordained ministers in the Church of Jesus Christ in Madagascar, were awarded the 2014 Sylvia Michel Prize at a worship service in Heiden, Switzerland, on Sunday, 8 March 2015.

The recognition comes with 5000 Swiss francs, which will be used to fund their “Empowering Women Ministers” project. The prize is given every two years by the current presidents of the Federation of Swiss Protestant Churches, in collaboration with the *World Communion of the Reformed Churches* (WCRC).

“Women should be better equipped to fulfill their responsibilities as ministers and to show that they can do as good as the men, if not better,” said Rabemila. “And we really would like more women ministers in the hierarchy of the church. At the local level they are well accepted, but at the higher level of the church, there are fewer women.”

Around a quarter of the ministers in the Church of Jesus Christ in Madagascar are women, but that figure drops to less than 5% on the church’s governing council.

“Our aim in this project is to help women to be strong and equipped enough to first accept leadership positions and then brave enough to face men’s way of marginalizing you in every manner,” said Rabarijaona. “Women have been trained in theology and how to work in church but not in the area of higher church governing.”

The project will provide a series of training seminars for women throughout the church’s 37 regions and will focus on three themes: leadership, theological reflection and self-esteem.

Rabemila, who retired a decade ago, has long been a leader for her

Yvette Rabemila and Brigitte Rabarijaona display their awards.

church, serving eight years as its first female vice president and as a professor in the theological college, teaching both New Testament and missiology. She has also served as a local church pastor and in international ecumenical organizations.

She cited her time as vice president of the Church of Jesus Christ in Madagascar as a highlight in her career. “I was able to see the church as a whole, locally, but also the place of the church within the world,” Rabemila said. “During that time I really felt that I was doing something good. I was sort of accepted by everybody. There was no discrimination whatever.”

Rabarijaona, meanwhile, is at the start of her career. She has already served in a congregation, where she encountered some resistance, due to both her gender and age. “My struggle at this time was to show them that I may have the appearance of a baby, but I am someone and can do my job and lead them,” she said. She also encountered discrimination when she pursued her academic studies at a seminary in Cameroon “because not all the churches ordain women.”

She is currently teaching at the theological college and is the head of the Bible Society’s translation department. “When I came back [from my studies] I saw these conditions of how women are treated. So with Yvette I talked about how to help

Not all women have the same chances I have had,” said Rabarijaona.

“The purpose of the Sylvia Michel award is to honour people and projects devoted to the promotion of women as church leaders,” said Regula Wegmann, vice president of the Council of the National Reformed Church of the Canton of Aargau. “As half of the Swiss churches are being or have been led by women, they would like to pass on this significant concern to the member churches of the World Communion of Reformed churches, and they would like to encourage the promotion of women to leading positions in the churches.”

“As a worldwide organization we are engaged to empower women from around the world,” said Dora Arce-Valentin, the WCRC’s executive secretary for justice. “For us this issue of empowering women is a matter of justice, and we are a communion committed to justice.”

“I would say that women shouldn’t hesitate if they feel the call to be ministers because in many parts of the world, including Madagascar, women have been playing an important role in the church,” said Rabemila.

Read the rest of the story on the WCRC’s new website: wrc.ch/2014smp

Gereja di Transcarpathia melayani dalam iman

Gereja Reformed di Transcarpathia telah menghadapi berbagai tantangan sepanjang perjalanan hidupnya. Saat ini, gereja tersebut ada dalam posisi minoritas ganda – sebagai sebuah gereja Protestan di negara Ortodoks dan sebuah komunitas etnis Hungaria di tengah bangsa Slavia.

Meskipun bagian Ukraina dari teluk Karpathia ini terletak di antara Slovakia, Hungaria dan Romania di ujung barat Ukraina, pengaruh dari perang yang terjadi di wilayah timur negara tersebut tetap membawa persoalan. Kekurangan bahan bakar, inflasi, dan ketidakpedulian negara (selain dalam hal memberlakukan wajib militer) merupakan tiga dari banyak masalah lain yang disebabkan oleh konflik tersebut.

Ini adalah sebuah kenyataan yang mengesankan yang semakin terasa pada akhir pekan bersalju ketika delegasi dari WCRC Eropa berkunjung secara resmi di bulan Januari yang lalu. Namun, apa yang dilihat oleh delegasi ini di Beregszász (Berehove) dan Dercen (Dertsen) adalah sebuah gereja yang mengambil langkah-langkah penting untuk mengisi lubang-lubang yang ada di tengah masyarakat.

“Kami bertemu dengan sebuah gereja yang hidup, “ demikian menurut Jan-Gerd Heetderks, presiden WCRC Eropa. “Mereka memahami tradisi dan kepercayaan Alkitabiah namun juga memiliki kesadaran akan keadaan masyarakat.”

“Yang paling mengesankan adalah kesetiaan mereka di tengah keadaan yang mereka alami,” kata Susan Brown, dari Gereja Skotlandia. “Melihat mereka membuat kami menyadari

perspektif yang berbeda dalam kehidupan bergereja. Kita memiliki kemewahan untuk dapat memilih apa yang hendak dikerjakan dan apa yang tidak. Mereka tidak memiliki pilihan tersebut. Apabila mereka tidak melakukan sesuatu, tidak akan ada yang mengerjakannya.”

Kegiatan yang dilakukan oleh gereja ini sangat luas jangkauannya. Antara lain mereka menyediakan makanan, menjalankan pendidikan di sekolah-sekolah, mengatur distribusi barang-barang sumbangan, membeli perlengkapan untuk rumah sakit, dan bahkan, di salah satu desa, mereka menjalankan departemen pemadam kebakaran secara sukarela.

“Kami sangat senang dan merasa diberkati ketika kami dapat memberi sesuatu bagi orang lain,” demikian uskup Sándor Zán Fábíán. “Adalah suatu hal yang luar biasa bagi seorang pendeta untuk dapat melayani di sini.”

Masing-masing dari 108 jemaat gereja tersebut merupakan tempat ibadah sekaligus komunitas kepedulian. Gereja ini memiliki 70,000 anggota,

dan setiap penatua memberi perhatian kepada 100 orang, mengunjungi mereka secara teratur untuk memastikan kebutuhan-kebutuhan spesifik. Para penatua kemudian mengatur dengan Kantor Koordinasi Diakonia (atau salah satu pusat diakonia regionalnya) untuk memberikan bantuan yang diperlukan, baik itu seloyang roti, baju layak pakai, maupun setumpuk kayu untuk pemanas.

Kantor Koordinasi Diakonia (KKD) dikepalai oleh Béla Nagy, yang adalah juga presiden jemaat dari gereja tersebut. Toko roti KKD menyediakan 45,000 loyang roti setiap tahunnya. Hampir 40,000 jatah makanan didistribusikan setiap tahun, di mana lebih dari 200 orang menerima makanan setiap hari. Separuh dari makanan ini dibagikan dalam kerjasama ekumenis dengan gereja Katolik Roma.

Bacalah kelanjutan cerita ini di halaman web WCRC yang baru: wcrch.id/2015ukraine

Penghargaan untuk Perempuan Pemimpin

Dua orang perempuan dari dua generasi telah diberi penghargaan untuk karyanya baik sebagai pemimpin gereja maupun dalam hal mengembangkan kepemimpinan di gereja mereka.

Yvette Rabemila dan Brigitte Rabarijaona, keduanya pendeta di Gereja Yesus Kristus di Madagaskar, menerima penghargaan Sylvia Michel tahun 2014 pada ibadah yang diadakan di Heiden, Swiss, hari Minggu, 8 Maret 2015.

Penghargaan ini juga termasuk dana sebesar 5000 frank Swiss, yang akan digunakan untuk membiayai proyek “Pemberdayaan Perempuan Pendeta” yang mereka jalankan. Penghargaan Sylvia Michel diberikan setiap dua tahun oleh presiden dari Federasi Gereja Protestan Swiss dalam kerjasama dengan *World Communion of Reformed Churches* (WCRC).

“Perempuan perlu lebih diperlengkapi untuk memenuhi tanggung jawab mereka sebagai pelayan jemaat dan untuk dapat memperlihatkan bahwa mereka bisa bekerja sebaik laki-laki, bahkan lebih baik,” kata Rabemila. “Dan kami sungguh ingin agar ada lebih banyak perempuan pendeta dalam hierarki gereja. Di tingkat lokal mereka diterima dengan baik, namun pada tingkat organisasi gereja yang lebih tinggi, terdapat lebih sedikit perempuan.”

Sekitar seperempat pendeta di Gereja Yesus Kristus di Madagaskar adalah perempuan, namun angka tersebut menurun tajam menjadi kurang dari 5% pada tingkat dewan kepemimpinan.

“Tujuan kami dalam proyek ini adalah membantu perempuan menjadi lebih kuat dan diperlengkapi untuk pertama-tama menerima posisi-posisi kepemimpinan, dan kemudian berani untuk menghadapi berbagai cara laki-laki untuk memarnalisasi perempuan,” kata Rabarijaona. “Perempuan telah belajar teologi dan memahami cara bekerja di

Yvette Rabemila dan Brigitte Rabarijaona.

gereja, namun belum mendapatkan pelatihan dalam hal kepemimpinan gereja yang lebih tinggi.”

Proyek ini akan menghadirkan rangkaian pelatihan bagi perempuan di 37 wilayah Gereja Yesus Kristus di Madagaskar dengan fokus pada tiga tema besar: kepemimpinan, refleksi teologis, dan kepercayaan diri.

Rabemila, yang telah pensiun sepuluh tahun yang lalu, telah lama menjadi pemimpin gerejanya, antara lain selama delapan tahun sebagai perempuan pertama yang menjadi wakil presiden, serta sebagai pengajar di sekolah tinggi teologi dalam bidang Perjanjian Baru dan misiologi. Dia juga melayani sebagai pendeta gereja lokal dan terlibat dalam organisasi-organisasi ekumenis di tingkat internasional.

Rabemila mencatat waktu pelayanannya sebagai wakil presiden Gereja Yesus Kristus di Madagaskar sebagai waktu berharga dalam karirnya. “Saya menjadi mampu melihat gereja secara utuh, baik secara lokal, namun juga posisi gereja di tengah dunia,” katanya. “Pada waktu itu saya sungguh merasakan bahwa saya tengah melakukan sesuatu yang baik.

Saya merasa diterima oleh semua orang. Tidak ada diskriminasi apapun.”

Sementara itu, Rabarijaona berada di awal karirnya. Dia sudah melayani di jemaat, di mana ia menghadapi perlawanan baik karena jenis kelamin maupun usianya. “Pergumulan saya saat itu adalah bagaimana menunjukkan bahwa meskipun penampilan saya masih seperti anak-anak, tapi saya adalah orang yang bermakna dan saya dapat melakukan tugas saya untuk memimpin mereka,” katanya. Ia juga mengalami diskriminasi ketika melanjutkan studinya di Kamerun “karena tidak semua gereja menahbiskan perempuan.”

Saat ini, Rabarijaona menjadi dosen di sekolah teologi dan mengepalai departemen penerjemahan dari Lembaga Alkitab di Madagaskar. “Ketika saya kembali [dari studi saya], saya melihat kondisi bagaimana perempuan diperlakukan. Maka saya dan Yvette membahas bagaimana kami dapat membantu. Tidak semua perempuan mendapatkan kesempatan seperti yang saya terima sejauh ini,” kata Rabarijaona.

“Tujuan dari hadiah Sylvia Michel adalah memberi penghargaan kepada orang-orang maupun proyek-proyek yang berdedikasi membantu perempuan menjadi pemimpin gereja,” demikian penjelasan Regula Wegmann, wakil presiden dewan Gereja Reformasi Nasional di Kanton Aargau. “Mengingat bahwa separuh dari gereja di Swiss pernah atau bahkan sedang dipimpin oleh perempuan, kami ingin menunjukkan kepedulian dalam hal ini dan membagikannya dengan gereja-gereja anggota WCRC. Kami ingin mendorong agar perempuan juga dapat mengisi posisi-posisi kepemimpinan di gereja-gereja.”

Bacalah kelanjutan cerita ini di halaman web WCRC yang baru: wrcr.ch/id/2014smp

Le fidèle service de l'église en Transcarpatie

L'église réformée en Transcarpatie a dû faire face à des temps difficiles, tout au long de son histoire. Aujourd'hui, elle se trouve en une situation doublement minoritaire en tant qu'église protestante dans un pays à majorité orthodoxe et en tant que communauté hongroise dans une nation slave.

Alors que la part ukrainienne des Carpates se situe tout à fait à l'Ouest de l'Ukraine entre la Slovaquie, la Hongrie et la Roumanie, la guerre qui a lieu dans la lointaine région orientale du pays cause beaucoup de problèmes. Le manque de carburant, l'inflation et la négligence du gouvernement (mis à part l'application du service militaire) ne sont que trois des problèmes que crée le conflit.

La réalité est bien triste, surtout en ce weekend enneigé, alors qu'une délégation de CMER-Europe est venue en visite officielle, fin janvier. Mais ce que la délégation a pu voir à Beregszász (Berehove) et à Dertsen (Dertsen) c'était une église qui intervient pour boucher les trous qui percent le tissu de la société.

« Nous avons rencontré une église vivante, » dit Jan-Gerd Heetderks, président de CMER-Europe. « On y a un regard pour les traditions bibliques et la foi mais aussi pour les circonstances sociales actuelles »

« Le plus impressionnant, c'est leur fidélité au sein des circonstances dans lesquelles ils vivent, » remarque Susan Brown de l'Eglise d'Ecosse. « Cela vous laisse voir les choses dans votre propre vie d'église de manière différente. Nous connaissons le luxe de pouvoir choisir entre ce que nous voulons ou ne voulons pas faire. Eux,

n'ont pas le choix. Ce qu'ils ne font pas, ne sera jamais fait. »

Ce que fait l'église est très varié. L'approvisionnement en nourriture, la direction d'écoles, la distribution de biens offerts, l'acquisition d'équipement pour l'hôpital et même, dans un village, l'établissement d'un service de pompiers volontaires.

« Nous sommes réellement fiers et bénis de pouvoir donner quelque chose aux autres, » explique l'évêque Sándor Zán Fábíán. « Pour un pasteur, le meilleur c'est de servir ici. »

Chacune des 108 communautés est à la fois un lieu de culte et un endroit de soins. L'église compte 70 000 membres et chacun des anciens s'occupe d'une centaine de personnes qu'il visite aussi souvent que possible pour mieux connaître les besoins spécifiques. Les anciens font ensuite appel au bureau de coordination diaconale ou à un des centres diaconaux régionaux pour fournir l'aide nécessaire, que ce soit du pain frais, des

vêtements peu usés ou du bois pour chauffer.

Le Bureau de Coordination Diaconal (BCD) est dirigé par Béla Nagy qui est en même temps le président laïc de l'église. Sa boulangerie livre 45 000 pains par an. Près de 40 000 repas sont distribués annuellement à environ 200 personnes chaque jour de la semaine. La moitié de ces repas sont distribués dans un cadre œcuménique avec l'église catholique romaine.

Les familles qui ont perdu leurs homes à cause du service militaire reçoivent une aide supplémentaire. Le gouvernement, à l'origine, avait demandé à l'église de payer pour l'équipement des soldats recrutés. L'église refusa, proposant, au lieu de cela, d'aider les familles tant qu'ils étaient partis.

Lisez le reste de cette histoire sur le nouveau site internet de la CMER : wrcr.ch/fr/2015ukraine

Un prix distingue les leader féminins

Deux femmes appartenant à deux générations différentes ont été distinguées pour leur rôle comme dirigeante et pour leur contribution à la formation de leaders féminins dans leur église.

Yvette Rabemila et Brigitte Rabarijaona, pasteures ordonnées de l'Eglise de Jésus Christ à Madagascar ont reçu le Prix Sylvia Michel 2014, lors d'un culte à Heiden, en Suisse, le dimanche 8 mars 2015.

Le prix est accompagné d'une récompense de 5 000 Francs suisses qui seront utilisés pour financer leur projet intitulé « Empowering Women Ministers ». Le prix est décerné tous les deux ans par les présidents d'églises membres de la *Fédération des Eglises Protestantes de Suisse* (FEPS) en collaboration avec la CMER.

« Les femmes devraient être mieux équipées à s'acquitter de leurs responsabilités en tant que pasteures, afin de prouver, qu'elles savent faire aussi bien que les hommes, sinon mieux, » dit Yvette Rabemila. « Et vraiment nous voudrions, qu'il y ait plus de femmes dans la hiérarchie de l'église. Au niveau local elles sont bien acceptées, mais aux échelons supérieurs il n'y a que peu de femmes. »

Les femmes représentent environ un quart du corps pastoral de l'Eglise de Jésus Christ à Madagascar mais leur nombre tombe à moins de cinq pourcent dans le conseil directeur de l'église.

« Dans ce projet, notre but est d'aider les femmes à être assez fortes et bien préparées pour accepter d'abord des positions de leader et ensuite assez courageuses pour affronter la façon par laquelle les hommes ont l'habitude de les marginaliser » explique Brigitte Rabarijaona. « Les femmes ont été formées en théologie et à travailler dans l'église, mais non pas dans le domaine de la direction d'église. »

Ce projet veut offrir une série de séminaires de formation pour les femmes des 37 régions de l'église

Yvette Rabemila, Sylvia Michel et Brigitte Rabarijaona.

malgache mettant l'accent sur trois sujets : leadership, réflexion théologique et estime de soi.

Yvette Rabemila qui est à la retraite depuis une dizaine d'années, a été depuis longtemps une dirigeante dans son église, ayant servi pendant huit ans comme sa première vice-présidente et comme professeur à la faculté de théologie, où elle enseignait le Nouveau Testament et la missiologie. Elle a aussi servi comme pasteur dans une paroisse et dans différentes organisations œcuméniques internationales.

Elle souligna que son temps comme vice-présidente de l'Eglise de Jésus Christ à Madagascar avait été le point culminant de sa carrière : « J'ai pu voir l'église dans son ensemble, sur place, mais également la place de l'église dans le monde. J'étais acceptée par tout le monde. Il n'y avait aucune discrimination. »

Brigitte Rabarijaona, elle, est tout au commencement de sa carrière. Elle a déjà travaillé dans une paroisse où elle a dû faire face à une certaine résistance due tant à son genre, qu'à son jeune âge. « Ma lutte à cette époque consistait à montrer, que même si j'avais l'air d'un bébé, j'étais quand même quelqu'un, que je connaissais mon métier et que je pouvais les conduire. » Elle dut faire face aussi aux préjugés, lors de ses études théologiques au Cameroun, parce que certaines églises n'ordonnent pas les femmes.

A présent, elle est enseignante à la faculté de théologie et dirige le département de traduction de la Société Biblique. « A mon retour, j'ai vu comment on traite les femmes. Donc, avec Yvette nous avons réfléchi, comment aider. Pas toutes les femmes ont les mêmes possibilités que j'ai eues, » explique Brigitte Rabarijaona.

Le but du Prix Sylvia Michel est d'honorer des personnes et des projets dévoués à la promotion de femmes comme leader dans les églises, » dit Regula Wegmann, vice-présidente de l'Eglise Réformée du Canton d'Argovie. « Parce que la moitié des églises cantonales suisses sont ou ont été dirigées par des femmes, elles voudraient transmettre cette préoccupation importante aux églises membres de la CMER et elles voudraient encourager les femmes à accéder à des fonctions dirigeantes dans les églises. »

En tant qu'organisation mondiale nous nous engageons en faveur de la responsabilisation des femmes du monde entier, » déclare Dora Arce-Valentin, responsable de la CMER pour la Justice. « Pour nous la responsabilisation des femmes est une question de justice, et nous sommes une communion dévouée à la justice. »

Lisez le reste de cette histoire sur le nouveau site internet de la CMER : wrc.ch/fr/2014smp

믿음으로 섬기는 자카르파타 교회

자 카르파타 개혁 교회 (Reformed Church in Transcarpathia)는 창립 이후 줄곧 어려움을 겪고 있다. 현재 이 교단은 - 정교회 국가 내의 개신교회로서 또한 슬라브족 국가 내의 헝가리인 공동체로서 - 이중으로 소수자의 입장에 처해 있다.

자카르파타 분지의 우크라이나 영토는 우크라이나의 서부지역과 슬로바키아·헝가리·루마니아 사이에 끼어 있으며, 우크라이나 동부에서 발발한 전쟁의 파장으로 어려움을 겪고 있다. 그 충돌로 야기된 문제점을 세 가지만 열거하자면 연료 부족, 물가 상승, 정부의 (강제 징병 외에) 직무 유기 등을 들 수 있다.

현실은 냉혹하다. 세계 개혁교회 연합(World Communion of Reformed Churches) 유럽 대표단이 현지를 공식 방문한 지난 1월의 눈 오는 주말엔 특별히 그러했다. 그러나 대표단은 베렉사스 (Beregszász, Berehove) 와 데르첸(Dercen, Dertsen)에서 교회가 사회 전반에 만연한 결핍들을 메우는 데 적극 참여하는 모습을 목격했다.

“우리는 살아있는 교회를 만났습니다.”라고 얀-헤르트 헛데르스(Jan-Gerd Heetderks) 세계 개혁교회 연합 유럽지부 총재는 말했다. “그들은 성경적 전통과 신조는 물론이요 사회 정황에 대한 안목까지 갖추고 있습니다.”

“가장 인상적인 점은 그들이 살고 있는 상황 속에서 신실함을 지키고 있다는 사실입니다.”라고 수잔 브라운(Susan Brown) 스코틀랜드 교회 대표는 말했다.

“그들은 당신의 교회 생활과 약간 다른 관점에서 일을 처리합니다. 우리들은 무엇을 할지 무엇을 안 할지 선택하는 사치를 누리고 있습니다만, 그들은 그런 사치를 부리지 않습니다. 그들이 행동하지 않는다면, 상황이 해결되지 않을 것입니다.”

교회가 감당하는 광범위한 사역에는 음식 제공, 학교 운영, 구호품 분배 조정, 병원 장비 조달, 한 마을의 경우, 의용소방서 운영 등이 포함된다.

“우리가 다른 이들에게 무언가 줄 수 있다면, 우리는 정말로 기쁘고 복받은 것입니다.”라고 산도로 잔 파비안 감독(Bishop Sándor Zán Fábíán)은 말했다. “여기서 목사로 섬기는 것이 가장 좋은 일입니다.”

자카르파타 개혁 교단에 소속된 108개 회중은 각각 예배 처소이자 돌봄의 공동체이다. 교단에 소속된 교인들은 7만명에 이른다. 한 장로가 100명의 교인들을 돌보는데, 구체적인 필요를 파악하기 위해서 가능한

한 자주 심방을 다닌다. 그 다음에 장로들은 디아코니아 조정 사무소(Diaconal Coordination Office)나 지역 디아코니아 센터 중 한 곳에 편입시켜서, 갓 구운 빵이든, 점잖게 사용한 의복이든, 한 다발의 난방용 뿔감이든, 필요한 도움을 제공받도록 조처한다.

디아코니아 조정 사무소를 감독하는 벨라 너지(Béla Nagy)는 교회의 평신도 대표직도 맡고 있다. 교회의 제빵소는 매년 45,000덩이의 빵을 만들어 약 4만 끼니를 제공함으로써 한 해 동안 200명 이상이 평일에 한 끼씩 먹을 수 있게 해준다. 이 식사의 절반은 로마 가톨릭 교회와 에큐메니칼 협력으로 배분되고 있다.

나머지 이야기는 WCRC 새 웹사이트에서 읽을 수 있다.
wcrch.ch/ko/2015ukraine

여성 리더들을 인정하는 시상식

세대가 다른 두 여성이 교단 리더 사역과 리더 육성 사역으로 표창을 받았다.

이벤프 라베밀라(Yvette Rabemila)와 브리짓 라바라오나(Brigitte Rabarijaona)는 마다가스카르 예수 그리스도의 교회(Church of Jesus Christ in Madagascar)의 안수목사들로서 2014년 실비아 미셸 상(Sylvia Michel Prize)을 수상했다. 시상식은 스위스 하이덴(Heiden)에서 2015년 3월 8일 주일 예배 중에 거행되었다.

수상자들은 상금으로 5,000 스위스 프랑을 받았다. 이 상금은 그들의 “여성 사역자 육성” 프로젝트를 지원하는데 사용될 것이다. 실비아 미셸 상(賞)은 스위스 개신교회 연합회(Federation of Swiss Protestant Churches)의 총재가 세계 개혁신교 연합과 협력하여 격년으로 수여한다.

“여성들은 그들의 사역자의 책무를 수행하기 위하여 또한 그들도 남성들 못지 않게 잘할 수 있다는 것을 보여주기 위하여 더 잘 훈련되어야 합니다.”라고 라베밀라는 말했다. “또한 우리는 실제로 더 많은 여성 사역자들이 교회의 고위 성직에 진출하기를 바랍니다. 여성 사역자들이 지역 교회 수준에선 잘 수용되지만, 교단의 고위 성직자들 중에는 여성이 훨씬 적습니다.”

마다가스카르 예수 그리스도 교회의 사역자들 중 약 4분의 1이 여성이다. 하지만 교회 지도 협의회에 가면 그 숫자가 5퍼센트에도 못 미친다.

“이 프로젝트에서 기대하는 우리의 목표는 여성들이 강해지고 리더십 직분을 받아들일 만큼 훈련받아서 매사에 여성을 소외시키는 남성들의 행태에 용감하게 맞서도록 도와주는 것입니다.”라고 라바라오나는 말했다. “여성들은 신학과 교회 사역 방법에 대한 교육을 받았습지만 교단 지도층 분야에 대해선 배우지 못했습니다.”

교단 내 37개 지역들에서 여성들을 위한 일련의 훈련 세미나들을 제공하는 그 프로젝트는 리더십, 신학적 성찰, 자존감 등 세가지 주제에 집중될 것이다.

1년 전에 은퇴한 라베밀라는 오랫동안 교단의 리더로 사역했다. 8년 동안 최초의 여성 부총회장으로 섬겼고, 신학대학의 교수로서 신약과 선교학을 가르쳤다. 또한 그녀는 지역교회 목사로서 또한 국제 에큐메니칼 기관들에서 섬겼다.

라베밀라는 CJCM 교단의 부총회장으로 사역한 기간이 자기 이력의 절정기였다고 언급했다. “저는 교회 전체를 지역적으로 볼 수 있었고 세계 속에 위치한 교회의 위상도 볼 수 있었습니다.”라고 라베밀라는 말했다. “임기 중에 저는 제가 뭔가 선한 일을 하고 있음을 실감했습니다. 모든 사람이 저를 받아주었고 아무런 차별도 하지 않았습니다.”

반면에, 라바라오나는 이제 막 경력을 쌓기 시작한 경우이다. 그녀는 섬겼던 한 교회는 여성이요 연소자라는 이유로 그녀에게 약간의 거부감을 보였다. “당시 저는 그들에게 연소자로 보일지라도 제가 한 인격체로서 스스로 사역을 감당할 수 있고 그들을 이끌 수 있다는 것을 보여주기 위해 몸부림쳤습니다.”라고 그녀는 말했다. 또한 그녀는 카메룬의 신학교에서 학문적 연구를 추구했을 때 차별에

부딪혔다. 왜냐하면 “모든 교회들이 여성 안수를 베푸는 것은 아니었기 때문이다.”

현재 그녀는 신학 대학에서 가르치고 있으며 성경학회의 번역본과 수장을 맡고 있다. “저는 [연구에서] 돌아왔을 때 여성들을 취급하는 이런 여건들을 보았습니다. 그래서 저는 이벤프와 함께 대화를 나누었고 어떻게 [여성들을] 도울지에 대해서 상의했습니다. 모든 여성들이 내가 누린 기회들을 동등하게 누리지 못하고 있기 때문입니다.”라고 라바라오나는 말했다.

“실비아 미셸 상(賞)의 목적은 여성들을 교회 리더로 세우는데 헌신한 사람들이나 프로젝트를 드높이는 것입니다.”라고 레굴라 베그만(Regula Wegmann) 아르가우 시 개혁신교회 협의회의 부총재는 말했다. “스위스 교회의 절반은 여성들이 인도하고 있거나 인도한 적이 있습니다. 그래서 그들은 이 중대한 관심사가 세계 개혁신교 연합의 회원 교회들에 전달되길 원합니다. 또한 그들은 여성들을 교회 내 지도자 직분에 임명하도록 권면하길 원합니다.”

“세계적 조직체로서 우리는 세계 도처에서 여성들을 위임하는데 참여하고 있습니다.”라고 도라 아르체 발렌틴(Dora Arce-Valentin) WCRC 정의 분과 실행정무는 말했다. “우리에게 있어서 이 여성 위임 논쟁은 정의의 문제입니다.”

개혁신교회-가톨릭교회 대화가 지속적인 교분을 조성하다

가톨릭 교회와 세계 개혁신교회 연합 간의 대화의 마지막 회기 참가자들은 최종 보고서인 “말씀과 성례성: 정의의 대리자인 기독교 공동체”를 준비하면서 창의와 성화, 말씀과 성례전과 정의 등과 같은 주제들에 관한 토론 내용을 정리했다.

2017년에 완성될 이 최종 보고서는 논의와 실행을 위하여 세계 개혁신교회 연합 실행 위원회와 교황청 기독교 연합 촉진 심의회(Pontifical Council for Promoting Christian Unity)에 제출될 것이다.

지난 5년간 양측 참가자들은 두 기독교 연합체들을 역사적으로 분리시켰던 신학적 논점들에 관하여 대화를 나누면서 자기 교단의 역사적 경험도 성찰할 수 있었다.

그들은 이러한 인격적 만남들을 통하여 수백 년의 고통스러운 분열이 치유될 수 있다는 점에 주목했다. “그렇다고 해서 양 교단의 차이점을 조화시키는 게 더 쉬워졌다는 말은 아닙니다.”라고 개혁신교회 회원인 크리스토퍼 돈(Christopher Dorn)이 말했다. “사실, 개혁신교회와 가톨릭 교회는 45년간 창조적인 대화를 주고 받았음에도 불구하고 여전히 양자 간에는 신앙과 직제에 관한 심오한 차이점이 존재하고 있습니다. 그러나 우리가 점점 더 서로를 동일한 목적을 열망하는 친구로 바라보게 되었기에,

나머지 이야기는 WCRC 새 웹사이트에서 읽을 수 있다.
wcrch/ko/2015dialogue

협력 기금: 분열을 중재하는 이집트의 대화

이집트 복음 장로 교회(Evangelical Presbyterian Church in Egypt)는 기독교인과 무슬림 간의 간격이 벌어지는 추세를 주시했다. 거부, 비난, 차별, 협력 부재, 증오 및 두려움이 점점 더 서로를 멀리하게 만들었다. 복음장로교회의 에큐메니칼 관계와 대화 협의회(Council of Ecumenical Relation and Dialogues)는 이 추세에 대처하길 원했다. 그렇게 하기 위해서 협의회는 최선의 방법을 고안했다. 그것은 사람들을 대화 모임에 초청하여 개별적으로 상대방에 대해서 알아가는 기회를 제공한 것이다.

물론 협의회는 성공을 보장하기 위해서 여러 지역에서 훈련을 실시하고 의도적인 대화 모임들을 가져서 효과적인

소통을 시작하는 데 필요한 역량을 개발시켰다.

그리고 협의회는 상호간 이해·존중·평화·사회연합을 진작시키기 위하여 기독교-이슬람 대화 회의를 자주 개최했다. 게다가, 에큐메니칼 대화 회의들은 정교회, 가톨릭, 및 복음적(개신교) 교회들을 한 자리로 모았다.

2014년 1월 협의회는 엘 모카탐(EI Mokattam) 복음 교회에서 콤포트 성탄절 축하 행사가 있었다. 그 자리엔 기독교인들과 무슬림들이 함께 참석하여 성탄절의 의미와 가치를 되새겼다.

2014년 2월 그들은 복음 신학대학원 대학교에서 세미나를 개최했다. 세미나 제목은 “콤포트 복음교회 세미나에서 차지하는 여성의 역할과 여성 안수의 사회적·문화적 고찰”이다.

이 행사는 이집트 사회 내에서 특히 복음 장로 교회 내에서 여성들의 역할과 위치를 강조했다. 한 참석자가 말한 대로, “여성들의 역할은 매우 중요하며, 공동체를 개선하려고 추진하는 그들의 헌신에 많은 부분이 좌우되고 있다.”

cutline needed

2014년 3월 협의회는 카이로에서 일련의 기독교-무슬림 회의를 시작했다. “국가와 종교”를 논한 첫 회의에 이어서 두 번의 회의가 더 있었다. 참여자들은 이 회의들이 서로 친해지고 상대방으로부터 배우는데 유익했다고 평가했다.

한 참석자는 “저는 이전에는 몰랐던 상호 공통점들을 우리 안에서 많이 발견했습니다.”

나머지 이야기는 WCRC 새 웹사이트에서 읽을 수 있다.
wcrch/ko/pfegypt

협력 기금은 아무 때나 신청할 수 있다. 특히 후원을 받아 본 적이 없는 교회의 신청을 권장한다. 보조금은 25,000유로까지 지급된다. 긴급한 상황을 위한 보조금은 7,500유로까지 지급된다. 더 많은 정보를 원하면 wcrch/mission/partnership-fund/ 로 방문하거나 partnership.fund@wcrch.eu 로 이메일을 보내면 된다.

Chris Ferguson

Reformed communiqué

유월 2015
Vol.6, No.1
리폼드 커뮤니티는 세계 개혁신교회 연합의 계간물이다.

다른 설명이 없는 한, 기사의 저자들이 자신이 표명한 입장에 대한 책임을 진다. 기사들은 허락을 받고 자유롭게 재인쇄할 수 있다.

리폼드 커뮤니티에 월간 WCRC eNews를 정기 구독하려면 wcr.ch 를 방문하거나 구독 신청서를 wcr@wcr.eu 로 보내시오.

WCRC
Calvin Centre
Knochenhauerstrasse 42
30159 Hannover, Germany

tel: +49 511 8973 8310
fax: +49 511 8973 8311

wcr@wcr.eu
www.wcr.ch
facebook.com/worldcommunion
twitter.com/reformedcomunion
instagram.com/reformed_communion/
편집: 필립 타니스(Philip Tanis)
기획: CRC 사역 후원 서비스
인쇄: 미합중국

세계 개혁신교회 연합
World Communion of Reformed Churches
연합으로 부름받고, 정의에 헌신하다

World
Communion
of Reformed
Churches
Called to
Communion,
Committed to
Justice

금년은 부활절까지 수개월 동안 이례적인 폭력과 충돌이 일어났다. 이 말은 많은 의미를 전달한다. 최근 역사에서 만연된 전쟁, 폭력, 충돌 등이 하나님의 세계를 괴롭혀 온 사실을 본다면 말이다.

우리 회원 교회들은 점증하는 지정학적 충돌, 구조적 인종차별로 야기되는 폭력, 복잡한 군사적 충돌, 그리고 종교간 테러행위 등으로 뒤흔들리고 유리당했다. 그리스도 교회들은 큰 타격을 받았다. 그 고통을 통하여 분명해진 사실은 그리스도인들만 폭력을 당하는 것이 아니라 반셈족주의와 반이슬람주의처럼 종교적으로 정당화된 폭력 자체도 사실 종교가 아니라는 것이다.

폭력은 깊은 뿌리를 가지고 있으며, 하나님이 창조·사랑·구속하시는 세상을 지배하고 있는 생태적·경제적·사회적·정치적·종교적 불의와 분리될 수 없다. 우리는 기도와 공적 증거에 반응할 때 마다 기독교적 연대의 형태로 이웃 사랑을 전면에 내세워야 한다. 기독교적 연대란 당연히 다른 기독교인들과 연대하는 것보다 훨씬 더 많은 것을 의미한다. 기독교적 연대는 무엇보다도 인간적 공호와 후원을 베풀고 수난자들을 포용하는 종교초월적인 사랑에 기초해야 한다.

내가 소속된 캐나다 토론토의 교회는 매년 교인들이 쓴 짧은 글들을 모아서 사순절 묵상집을 제작한다. 올해의 주제는 “여정을 위한 빵”이었다. 나는 부활주일을 위한 묵상을 써 달라는 부탁을 받았다. 그 묵상을 앞에서 기술한 상황에 비추어 여러분과 나누고 싶다.

“밀은 자는 누구든지 영생을 가진다. 나는 생명의 빵이다.” 요한복음 6:47-48.

부활절 아침은 모든 투쟁과 고통, 걱정과 공포, 상투성과 유행, 무감각과 일상업무에 짓쳐들어와 생명이 죽음보다 더 강하다고 주장한다. 이 여정은 개인적, 가족적, 회중적, 또는 공동체적인 여정이다. 그 모든 수준에서 이 인간적 여정은 생명에 관련된다. 만인을 위한 생명이며, 모든 창조를 위한 생명이다.

그 여정의 초점은 생명이고 그 목적도 생명이다. 생명을 파괴하는 강력한 세력·체계·구조에 대항하여 살아내는 생명이다. 부활절은 생명과 존엄이 짓밟힌 현실, 즉 담대하게 하나님의 생명 프로젝트를 조직하고 수호하려는 이들이 내쳐지고 박해당하는 현실 속으로 짓쳐들어온다.

전개되는 모든 상황에 굴복하지 않고 대항하는 부활절은 이 여정의 목적이 만인을 위한 생명이고 만인을 위한 풍성한 생명이라는 전복적인 생각을 강요한다.

신명을 소유하는 것, 즉 믿음을 가지는 것은 그 생명의 여정을 선택하고 보듬는 동시에, 생명을 파괴하려는 강력한 세력들에도 불구하고, 즉 그 죽음의 세력들이 지배하고 있는 것처럼 보이는 현실에도 불구하고 우리가 그렇게 한다는 것을 깨닫는 것이다.

요한 복음서가 처음 선포된 배경인 에베소는 거의 모든 골목마다 로마 여신에게 헌정된 - “영원한 로마”가 새겨진 - 신상이 세워져 있어서 로마의 지배가 영원히 끝나지 않을 거라고 선포했다. 그러나 요한은 그 상황에서 로마의 정복·파괴·죽음의 계획보다 더 강력하고 더 오래가는 예수님의 “영원한 생명”을 선포한다.

부활절 아침이 짓쳐들어와 생명을 파괴하는 모든 것에 대항하여 예수께서 부활하셨다고 선포한다. 십자가에서 사형·모욕·멸시를 당하신 분이 높여지시고 우리를 불러내신다. 요한은 우리에게 예수님이 **생명의 빵**이라고 증거한다. 이것은 성례나 상징이나 예수님의 메시지에 대한 비유 이상을 의미한다. 그것은 사망의 체계와 권세로 배척·착취·모욕·파괴·살해당하는 이들과 더불어 이 생명의 여정을 함께 걸기로 선택하는 것을 의미한다. 이 생명의 여정은 제국의 빈민들, 난민들, 희생자들, 그리고 모든 창조와 함께 연대하는 것이다. 생명의 빵이신 예수님은 그 여정에서 우리를 지탱하실 것은 바로 연대와 정의라는 진리를 우리에게 계시하신다.

부활절이 짓쳐들어온다. 여정을 위한 생명-빵을 선택하라.

Le dialogue entre Réformés et Catholiques crée des amitiés durables.

Lors de la dernière rencontre du dialogue entre l'Église Catholique et la Communion mondiale d'églises réformées (CMER) les participants ont résumé leurs discussions concernant les thèmes de Justification et Sanctification, de Parole et Sacrement et Justice en préparation du rapport final intitulé « Justification et Sacramentalité: La Communauté chrétienne agent de Justice. »

Le rapport final est attendu pour 2017 et doit être soumis pour examen et comme base de mesures à prendre tant au comité exécutif de la CMER qu'au Conseil pontifical pour la promotion de l'unité des chrétiens.

A la fin de cinq années de débats sur des sujets théologiques qui historiquement ont divisé les deux communautés chrétiennes les participants saisissent l'occasion de réfléchir à leur expériences durant ce temps passé ensemble.

Ils ont constaté, que c'est bien par ces rencontres personnelles que les siècles de division parfois douloureuse peuvent être guéris. « Ce qui ne veut pas dire que la réconciliation de nos différences soit devenue plus facile, » explique Christopher Dorn, un membre du groupe réformé. « En fait, entre les églises réformées et catholique il y a toujours de profondes différences en matière de foi et constitution, même après 45 ans de dialogue. Mais comme, de plus en plus, nous nous considérons comme des amis en chemin vers le même but, notre espoir augmente de voir notre pèlerinage vers l'unité atteindre sa destination. »

Lisez le reste de cette histoire sur le nouveau site internet de la CMER : wrcr.ch/fr/2015dialogue

Fonds de Partenariat: Le dialogue en Egypte surmonte les différences

L'Église Presbytérienne Évangélique en Égypte s'est rendu compte d'un fossé grandissant qui sépare les chrétiens des musulmans. Rejet, accusations, préjugés, manque de coopération et haine ont tous contribué à réduire l'acceptation mutuelle.

Le conseil pour les relations œcuméniques et internationales de l'Église Presbytérienne Évangélique en Égypte a voulu contrecarrer cette tendance. Il décida que la meilleure façon de le faire, était d'inviter les gens à se rencontrer, ce qui donnerait aux individus l'occasion d'apprendre les uns des autres.

Pour garantir le succès du projet le conseil commença par une formation et des dialogues en divers

domaines afin de développer les compétences nécessaires à une communication effective.

Le conseil organisa aussi de fréquents dialogues islamo-chrétiens pour encourager la compréhension réciproque, le respect, la paix et la cohésion sociale. En outre, les dialogues œcuméniques réunissent l'église orthodoxe, catholique et protestante.

En janvier 2014, le conseil célébra la fête de Noël copte au temple évangélique d'El Mokattam, où chrétiens et musulmans se sont réunis pour parler de la signification et de l'importance de Noël.

En février 2014, un séminaire intitulé « Le rôle de la femme dans l'église évangélique copte et l'ordination des femmes du point de vue culturel et social » a eu lieu au Séminaire Évangélique de Théologie.

Cet événement a souligné le rôle des femmes et leur place dans la société égyptienne et dans l'Église Presbytérienne Évangélique, en particulier. Un participant remarqua : « le rôle des femmes est très important et beaucoup dépend de leur détermination à faire avancer les

choses en vue d'une amélioration de la vie sociale. »

En mars 2014, le conseil lança une série de conférences islamo-chrétiennes commençant au Caire par le thème des relations entre l'état et la religion. Deux conférences suivirent que les participants ont trouvées utiles pour mieux apprendre les uns des autres.

Lisez le reste de cette histoire sur le nouveau site internet de la CMER : wrcr.ch/fr/pfegypt

Les demandes de subvention adressées au Fonds de partenariat sont toujours les bienvenues, notamment de la part des églises membres n'ayant jamais postulé. Les subventions sont limitées à 25 000 € et l'aide d'urgence à 7 500 €. Pour de plus amples détails sur la procédure, visitez le wrcr.ch/mision/partnership-fund/ ou écrivez au partnership.fund@wrcr.eu.

Chris Ferguson

communiqué réformé

Juin 2015
Vol.6, No.1

Communiqué réformé est publié trimestriellement par la Communion d'Églises réformées.

Sauf indication contraire, les auteurs des articles sont seuls responsables des opinions exprimées. Les articles peuvent être reproduits librement avec indication de la source.

Abonnez-vous au Communiqué réformé ou au WCRC eNews mensuel à www.wcrc.ch ou envoyez une demande d'abonnement à wcrc@wcrc.eu

CMER
Bureau mondial
Calvin Centre
Knochenhauerstrasse 42
30159 Hanovre, Allemagne

tel : +49 511 8973 8310
fax : +49 511 8973 8311

wcrc@wcrc.eu
www.wcrc.ch
facebook.com/worldcommunion
twitter.com/reformedcomunion
instagram.com/reformed_communion/

Rédaction: Philip Tanis
Mise en page: CRC Proservices
Imprimé aux Allemagne

Communion
mondiale
d'Églises
réformées

Appelés à la
Communion,
Attachés à la
Justice

Les mois précédant Pâques ont été un temps de violence et de conflits extraordinaires. Et ça veut dire quelque chose, vu les nombreuses guerres, la violence et les conflits qui ont affligé, ces derniers temps, le monde qui appartient à Dieu.

Nos églises membres furent secouées et dévastées par l'explosion de conflits géopolitiques, par une violence nourrie par un racisme systématique, par des combats militaires compliqués et par un terrorisme agressif aux dimensions interreligieuses. Les églises chrétiennes ont été frappé durement, mis à travers la souffrance il est bien évident que la violence n'est pas dirigée seulement contre les chrétiens. La violence antisémite ou islamophobe montre bien, que toute violence qui se justifie par la religion, ne connaît pas de religion.

La violence a des racines profondes et ne peut être isolée des injustices écologiques, économiques, sociales, politiques et religieuses qui dominent le monde créé, aimé et sauvé par Dieu. Par toutes nos réponses en prière et en témoignage public nous devons mettre au premier plan l'amour du prochain sous forme de solidarité chrétienne, ce qui signifie bien plus que d'être solidaires entre chrétiens. La solidarité chrétienne doit être enracinée dans l'amour qui est interreligieux et qui montre surtout une compassion humaine, un soutien et une ouverture envers ceux qui sont affligés.

Chaque année, la paroisse dont je faisais partie à Toronto, au Canada, publie, pour le temps de Carême, un recueil de pensées écrites par différents paroissiens. Le thème, cette année, était « Du pain pour le voyage ». On m'a demandé d'écrire un passage pour le dimanche de Pâques. Je le partage avec vous, compte tenu de la situation que je viens de décrire :

« ...quiconque croit, a la vie éternelle. Je suis le Pain de Vie. »

—Jean 6, 47-48

Le matin de Pâques survient au milieu de toutes nos luttes et douleurs, des soucis et habitudes, de l'indifférence et du « comme si de rien n'était », pour insister que la vie est plus forte que la mort ; que sur ce chemin – personnel, familial, paroissial, communautaire – sur ce chemin humain à tous ses niveaux, c'est de la vie, qu'il s'agit, la vie pour tous, pour la création toute entière, la vie comme objectif, comme raison d'être, la vie vécue face aux forces les plus puissantes, face aux systèmes et structures qui détruisent la vie. Pâques survient au moment où la vie et la dignité sont écrasées, alors que ceux qui osent se lever, s'organiser et défendre le divin projet de la vie sont abattus et crucifiés.

Pâques, face à tout ce qui se passe, impose la pensée subversive que malgré tout, ce chemin a pour but la vie pour tous, la vie en abondance pour tous.

Avoir la foi signifie, que l'on choisit ce chemin de la vie sachant, que nous le faisons à l'encontre des puissances qui voudraient détruire la vie et que bien souvent de nos jours ces forces de la mort ont gain de cause.

A Ephèse, le contexte où l'évangile de Jean fut entendu pour la première fois, l'effigie de la déesse Roma avec l'inscription « Rome éternelle » se trouvait presque partout proclamant, que le règne de Rome ne finirait jamais. Dans ce contexte, Jean parle de Jésus proclamant « la vie éternelle » comme étant plus forte et plus durable que le projet romain de soumission, de destruction et de mort.

Le matin de Paques survient, face à tout ce qui détruit la vie, pour annoncer que Jésus est ressuscité. Celui qui fut crucifié, humilié, écrasé et méprisé est élevé et nous appelle. Jan nous dit, que Jésus est le Pain de Vie. Ceci est plus qu'une image pour décrire les sacrements, plus qu'un symbole. Il s'agit de faire ce choix, de s'engager sur ce chemin de la vie avec tous ceux qui sont exclus par les systèmes et les puissances de la mort, les réfugiés, les victimes de l'Empire et la création toute entière. Jésus, le Pain de Vie, nous révèle la vérité, que ce qui nous soutiendra sur ce chemin c'est la solidarité et la justice.

Dialog Reform-Katolik menciptakan jalinan persahabatan

Dalam sesi dialog final antara Gereja Katolik dengan Persekutuan Gereja-gereja Reform Sedunia (*World Communion of Reformed Churches/WCRC*), para peserta menyimpulkan diskusi mereka untuk tema pembenaran dan pengudusan, Firman dan sakramen, serta keadilan dalam persiapan untuk laporan akhir, “Pembenaran dan Sakramentalitas: Komunitas Kristen Sebagai Agen Keadilan.”

Laporan final dari rangkaian dialog ini diharapkan akan selesai pada tahun 2017 dan akan disampaikan kepada Komite Eksekutif WCRC serta Dewan Kepausan untuk Memajukan Persatuan Kristiani (*Pontifical Council for Promoting Christian Unity/PCPCU*) untuk diskusi dan tindak lanjut.

Hasil dari lima tahun percakapan mengenai isu-isu teologis yang secara historis memecah dua persekutuan Kristen ini juga memberikan kesempatan bagi para peserta

untuk merefleksikan pengalaman mereka dalam waktu bersama ini.

Mereka mencatat bahwa melalui pertemuan pribadi-pribadi ini perpecahan yang telah berlangsung berabad-abad dan acapkali menyakitkan ini dapat dipulihkan. “Ini bukan berarti menyatukan perbedaan menjadi lebih mudah,” kata Christopher Dorn, salah seorang anggota kelompok Reform. “Memang, antara gereja Reform dan Katolik masih terdapat perbedaan yang sangat mendalam dalam iman dan aturan, bahkan setelah 45 tahun berdialog secara kreatif. Namun, dengan semakin jelas melihat satu sama lain sebagai teman yang berniat mencapai tujuan yang sama, harapan kita bertumbuh bahwa perjalanan menuju kesatuan pada akhirnya akan tercapai.”

Bacalah kelanjutan cerita ini di halaman web WCRC yang baru: wrcr.ch/id/2015dialogue

Dana Kebersamaan: Dialog di Mesir menjembatani perbedaan

Gereja Presbiterian Injili di Mesir menyadari adanya jurang yang semakin lebar antara umat Kristen dan Islam. Penolakan, saling menyalahkan, saling membeda-bedakan, tidak adanya kerjasama, kebencian serta ketakutan merupakan factor-faktor yang berpengaruh terhadap berkembangnya jurang tersebut.

Dewan Hubungan Ekumenis dan Dialog dari Gereja Presbiterian Injili di Mesir bermaksud melawan perkembangan ini. Mereka memutuskan bahwa cara terbaik untuk melakukannya adalah dengan mengumpulkan orang untuk berbicara, memberikan

kesempatan bagi individu-individu untuk dapat belajar dari dan tentang satu sama lain.

Untuk memastikan rencana ini berhasil, dewan tersebut mengawali dengan mengadakan pelatihan dan dialog-dialog khusus dalam beberapa bidang tertentu untuk mengembangkan kemampuan yang diperlukan untuk berkomunikasi secara efektif.

Selain itu, dewan tersebut juga mengadakan beberapa konferensi dialog Kristen-Islam untuk membangun sikap saling memahami dan saling menghormati, kedamaian, dan kesatuan masyarakat. Selain itu, konferensi dialog ekumenis mengumpulkan gereja-gereja Ortodoks, Katolik dan Injili (Protestan).

Pada bulan Januari 2014, dewan ini menyelenggarakan perayaan Natal Koptik di Gereja Injili El Mokattam, di mana orang Kristen dan Muslim hadir bersama-sama untuk menjelaskan makna dan nilai-nilai perayaan Natal.

Di bulan Februari 2014, mereka menyelenggarakan sebuah seminar berjudul: “Peranan Perempuan dalam Gereja Injili Koptik serta

dalam Keterlibatan Sosial dan Budaya” yang diadakan di kampus Sekolah Tinggi Teologi Injili.

Kegiatan ini menggarisbawahi peranan perempuan dan posisi mereka dalam masyarakat Mesir, khususnya dalam lingkup Gereja Presbiterian Injili. Menurut salah seorang peserta, “Peranan perempuan sangat penting dan banyak hal tergantung pada dedikasi mereka untuk mendorong terciptanya komunitas yang lebih baik.”

Bacalah kelanjutan cerita ini di halaman web WCRC yang baru: wrcr.ch/id/pfegypt

Aplikasi untuk Dana Kebersamaan dapat disampaikan sepanjang tahun. Kami secara khusus mengundang permintaan dari gereja-gereja yang belum pernah mengirimkan aplikasi sebelumnya. Hibah yang diberikan adalah maksimal €25,000; hibah untuk bantuan darurat sebesar maksimal €7,500. Informasi lebih lanjut dapat ditemukan di wrcr.ch/mission/partnership-fund/ atau melalui e-mail ke partnership.fund@wrcr.eu.

Chris Ferguson

Reformed **communiqué**

Juni 2015
Vol.6, No.1

Reformed Communiqué diterbitkan setiap tiga bulan oleh World Communion of Reformed Churches.

Terlepas dari pengecualian yang tertulis, para penulis artikel bertanggungjawab secara pribadi mengenai pendapat yang disampaikan. Artikel yang dimuat di sini dapat diterbitkan kembali secara bebas dengan menyebutkan sumbernya.

Anda dapat berlangganan *Reformed Communiqué* atau berita elektronik bulanan WCRC melalui halaman web wrcr.ch dengan mengirimkan permintaan berlangganan ke wrcr@wrcr.eu.

WCRC
Calvin Centre
Knochenhauerstrasse 42
30159 Hannover, Germany

tel: +49 511 8973 8310
fax: +49 511 8973 8311

wrcr@wrcr.eu
www.wrcr.ch
facebook.com/worldcommunion
twitter.com/reformedcommunion
instagram.com/reformed_communion/

Editor: Philip Tanis
Layout: Layanan Pendukung
Pelayanan CRC
Dicetak di Amerika Serikat

World
Communion
of Reformed
Churches

Dipanggil
ke dalam
Persekutuan,
Berkomitmen
menegakkan
Keadilan

Bulan-bulan menjelang Paskah adalah waktu yang penuh kekerasan dan konflik. Ini menjadi semakin mengkhawatirkan mengingat bahwa akhir-akhir ini semakin banyak terjadi peperangan, kekerasan, dan konflik di tengah dunia milik Allah ini.

Gereja-gereja anggota kita telah digoncang dan dihancurkan oleh konflik geo-politik yang berkelanjutan, kekerasan akibat rasisme sistematis dan pergumulan militer yang rumit, serta terorisme agresif dengan dimensi interreligius. Gereja-gereja Kristen mengalami tekanan yang berat.

Kekerasan ini memiliki akar yang sangat dalam dan tidak dapat dipisahkan dari ketidakadilan ekologi, ekonomi, sosial, politik, dan religius yang mendominasi dunia yang telah diciptakan, dikasihi, dan ditebus oleh Allah. Dalam semua tanggapan kita melalui doa dan kesaksian publik, kita harus mengedepankan kasih kepada sesama dalam bentuk solidaritas Kristiani, yang berarti jauh lebih luas daripada sekedar solidaritas dengan orang Kristen lainnya. Solidaritas Kristiani harus didasari oleh kasih yang interreligius dan di atas segalanya menunjukkan belas kasih kepada manusia, memberikan dukungan dan merangkul mereka yang teraniaya.

Setiap tahun jemaat tempat saya menjadi anggota di Toronto, Kanada, memproduksi sebuah buklet refleksi untuk masa raya Paskah, berisi tulisan-tulisan dari para anggota jemaat. Tema tahun ini adalah “Roti untuk Perjalanan.” Saya diminta menulis refleksi untuk Minggu Paskah; dan dengan mengingat situasi di atas, saya ingin membagikannya kepada Anda.

“...*Sesungguhnya barangsiapa percaya, ia mempunyai hidup yang kekal. Akulah roti hidup.*”

—Yohanes 6:47-48

Pagi Paskah menabrak di tengah segenap pergumulan dan kesakitan, kekhawatiran dan ketakutan, rutinitas dan pola-pola yang ada, keacuhan dan kegiatan sehari-hari untuk menekankan bahwa Kehidupan lebih kuat daripada Kematian. Bahwa perjalanan ini – baik secara pribadi, dalam keluarga, dalam jemaat maupun komunitas – perjalanan manusia di segala tingkatan adalah tentang kehidupan. Kehidupan bagi semua orang. Kehidupan bagi segenap ciptaan.

Kehidupan sebagai fokus, kehidupan sebagai tujuan, dan kehidupan yang dijalani di hadapan kekuatan yang besar, sistem dan struktur yang menghancurkan kehidupan. Paskah menabrak ketika kehidupan dan martabat diinjak-injak dan ketika mereka yang berani untuk berdiri, mengatur dan membela proyek Allah direndahkan dan disalibkan.

Paskah menempatkan ide subversif di hadapan semua yang tengah terjadi – bahwa terlepas dari semua yang tengah terjadi – perjalanan ini memiliki tujuan kehidupan bagi semua dan hidup yang berkelimpahan bagi semua.

Memiliki kepercayaan, memiliki iman, adalah memilih dan merangkul perjalanan kehidupan tersebut dengan mengetahui bahwa kita melakukan hal tersebut meskipun ada banyak kekuatan yang hendak menghancurkan kehidupan, dan kekuatan kematian tersebut tampak semakin hari semakin kuat.

Di Efesus, konteks di mana Injil Yohanes pertama kali didengar, hampir setiap pojokan jalan memiliki patung dewi Roma – dengan tulisan “Roma yang Abadi” – mengumumkan bahwa dominasi Roma tidak akan pernah berakhir. Dalam konteks itu, Yohanes mengatakan bahwa Yesus memproklamkan “Kehidupan yang Abadi,” lebih kuat dan lebih bertahan lama daripada proyek Roma yang berisi pemberian tekanan, penghancuran, dan kematian.

Pagi paskah menabrak masuk dan memberitakan bahwa Yesus telah bangkit, di hadapan semua yang menghancurkan kehidupan. Manusia yang disalibkan, dipermalukan, diinjak-injak dan ditolak, sekarang diangkat dan memanggil kita untuk maju. Yesus, demikian kata Yohanes, adalah Roti Kehidupan. Ini lebih dari sekedar perumpamaan mengenai sakramen dan simbol-simbol atau mengenai pesan yang disampaikan Yesus. Ini adalah tentang memilih untuk berjalan dalam kehidupan ini bersama-sama dengan mereka yang dikucilkan, dimiskinkan, dipermalukan, dihancurkan dan disalibkan oleh sistem-sistem dan kekuatan-kekuatan kematian. Perjalanan ini adalah mengenai solidaritas dengan yang miskin, para pengungsi, korban dari “Gurita” dan segenap ciptaan. Yesus sebagai Roti Kehidupan membuka bagi kita kebenaran bahwa yang akan membantu kita bertahan dalam perjalanan ini adalah solidaritas dan keadilan.

Reformed-Catholic dialogue creates lasting friendships

In the final dialogue session between the Catholic Church and the *World Communion of Reformed Churches* (WCRC) participants summed up their discussions on the themes of justification and sanctification, word and sacrament and justice in preparation of the final report, “Justification and Sacramentality: The Christian Community as an Agent of Justice.”

The final report is expected to be completed in 2017 and will be presented to the WCRC’s executive committee and the *Pontifical Council for Promoting Christian Unity* (PCPCU) for discussion and action.

The culmination of five years of conversations about theological issues that have historically divided the two Christian communions also afforded the participants the opportunity to reflect on their experiences during this time together.

They noted that it is through these personal encounters that centuries of sometimes painful division can be healed. “This is not to suggest that reconciling our differences becomes any easier,” said Christopher Dorn, a member of the Reformed group. “Indeed, between the Reformed and the Catholic churches there still exist profound differences in faith and order, even after

45 years of creative dialogue. But as we increasingly see each other as friends intent on the same goal, our hope grows that our pilgrimage toward unity will arrive at its destination.”

Read the rest of the story on the WCRC’s new website: wrc.ch/2015dialogue

Partnership Fund: Dialogue in Egypt bridges divides

The Evangelical Presbyterian Church in Egypt noticed a widening gap between Christians and Muslims. Rejection, blame, differentiation, absence of cooperation, hatred and fear all contributed to the growing gulf in acceptance.

The Evangelical Presbyterian Church’s Council of Ecumenical Relation and Dialogues wanted to counteract this trend. They decided the best way to do so was by simply bringing people together to talk, giving individuals the opportunity to learn from and about each other.

But to ensure success the council began with training and purposeful dialogues in several areas to develop the skills needed to engage in effective communication.

The council also held frequent Christian-Islamic dialogue conferences to foster mutual understanding, respect, peace and societal unity. In addition, ecumenical dialogue conferences bring together Orthodox, Catholic and Evangelical (Protestant) churches.

In January 2014, the council held a Coptic Christmas celebration at El Mokattam Evangelical Church, in which both Christians and Muslims came together to explain the meaning and value of Christmas.

In February 2014, they held a seminar entitled: “The Role of Women in the Coptic Evangelical Church Seminar and their Ordination Socially and Culturally” at the Evangelical Theological Seminary College.

This event highlighted the role of women and their place in Egyptian society, especially within the Evangelical Presbyterian Church. As one participant said, “The role of women is very important and much depends on their dedication to push things for a better community.”

In March 2014, the council began a series of Christian-Muslim

Conferences, starting with “State and Religion” in Cairo. Two other conferences followed, and participants have found these conferences helpful in engaging and learning from one another.

“I found many commonalities among us that I did not think there was, and I was only stressing on the negatives,” one participant commented.

Read the rest of the story on the WCRC’s new website: wrc.ch/pfegypt

Applications to the Partnership Fund may be made at any time. We especially welcome requests from churches that have not previously applied. Grants are limited to €25,000; grants for emergency aid to €7,500. Further information can be found at wrc.ch/mission/partnership-fund/ or by emailing partnership.fund@wrc.eu.

Chris Ferguson

Every year the congregation I was a member of in Toronto, Canada, produces a booklet of Lenten reflections, with short pieces by members of the congregation. The theme this year was “Bread for the Journey.” I was asked to write a reflection for Easter Sunday; in light of the situation described above, let me share this with you:

“...whoever believes has Eternal Life. I am the Bread of Life.”

—John 6.47-48

Easter morning crashes into all struggles and pains, worries and fears, routines and patterns, numbness and the business-as-usual to insist that Life is stronger than Death. That this journey—the personal one, the family one, the congregational one, the community one—this human journey on all its levels is about life. Life for all people. Life for all creation.

Life as its focus, life as its purpose and life lived in the face of the powerful forces, systems and structures that destroy life. Easter crashes in as life and dignity are being trampled on and as those who dare to rise up, organise and defend God’s project of life are cast down and crucified.

Easter imposes the subversive idea in the face of all that is going on—that in spite of everything—this journey has as its purpose life for all and abundant life for all.

Having belief, having faith is opting into and embracing that journey of life knowing that we do it in spite of the powerful forces that want to destroy life. And that most often today those forces of death seem to have the upper hand.

In Ephesus, the context in which John’s Gospel was first heard, almost every street corner had a statue to the goddess Roma—inscribed “Eternal Rome”—proclaiming that the domination of Rome would never end. In that context John tells of Jesus proclaiming instead “Eternal Life,” stronger and more enduring than Rome’s project of subjugation, destruction and death.

Easter morning crashes in proclaiming that Jesus is Risen. in the face of all that destroys life. The one crucified, humiliated, trampled on and despised is lifted up and calls us forward. Jesus, John tells us, is the Bread of Life. This is more than a metaphor about sacraments and symbols or about Jesus’ message. It is about opting to walk this journey of life together with those who the systems and powers of death exclude, impoverish, humiliate, destroy and crucify. This journey of life is about solidarity with the poor, refugees, victims of Empire and with all creation. Jesus as the Bread of Life opens us to the truth that what will sustain us on the journey is solidarity and justice.

A note from the editor

You may have noticed a couple of differences about this issue of the *Reformed Communiqué*. It’s both a bit later and also in a few more languages than usual. These two differences are tied together, as this issue of the *Communiqué* was created to celebrate the launch of the new WCRC website—at wrc.ch—which took a little longer than planned to complete.

Thanks to a grant from FAP—*Fondation pour l’aide au protestantisme réformé*—we’ve not only redesigned the site but expanded the number of languages in which it operates. The four in this *Communiqué* are half of what you’ll soon see online (with a couple still in development).

We’ll have regularly updated news articles in all the languages, plus a growing number of resources in as many as possible. In addition, we’ve restarted our blog—and are dedicating it to sharing stories from our hundreds of member churches. Please visit wrc.ch/blog to get a taste of what our Communion members are doing around the world.

We’d love to hear what you think about the *Communiqué* or the new website (via wrc@wrc.eu). Thank you for your continuing interest and support!

Phil Tanis,
Executive Secretary for Communications

Reformed **communiqué**

June 2015
Vol. 6, No. 1

Reformed Communiqué is published quarterly by the World Communion of Reformed Churches.

Unless otherwise indicated, the writers for articles are alone responsible for the opinions expressed. Articles may be reprinted freely with acknowledgement.

Subscribe to the *Reformed Communiqué* or the monthly WCRC eNews at wrc.ch or send a subscription request to wrc@wrc.eu.

WCRC
Calvin Centre
Knochenhauerstrasse 42
30159 Hannover, Germany

tel: +49 511 8973 8310
fax: +49 511 8973 8311

wrc@wrc.eu
www.wrc.ch
facebook.com/worldcommunion
twitter.com/reformedcomunion
instagram.com/reformed_communion/

Editor: Philip Tanis
Layout: CRC Ministry Support Services
Printed in the United States

World
Communion
of Reformed
Churches

Called to
Communion,
Committed to
Justice